

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) által a T-132/06. sz., Gorostiaga Atxalandabaso kontra Európai Parlament ügyben 2007. április 24-én hozott végzése ellen a Koldo Gorostiaga Atxalandabaso által 2007. július 5-én benyújtott fellebbezés

(C-308/07. P. sz. ügy)

(2007/C 211/43)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Gorostiaga Atxalandabaso (képviselő: D. Rouget, ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Parlament

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- nyilvánítsa a jelen fellebbezést megalapozottnak, és következőképpen helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2007. április 24-i végzését;
- döntsön véglegesen a jogvitáról, és semmisítse meg az Európai Parlament főtitkáranak egy 118 360,18 eurós összeg felperes általi visszafizetését elrendelő, valamint a felperes részére járó különböző parlamenti juttatások visszatérítését végrehajtó 2006. március 22-i határozatát;
- állapítsa meg, hogy az alperes [t.i. másik fél az eljárásban] köteles saját, valamint a fellebbezőnél felmerült költségeket viselni.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező hat jogalpra hivatkozik fellebbezése alátámasztására.

Első jogalapjában a fellebbező vitatja az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 111. cikkére való hivatkozást, amely megfosztja őt a tisztességes eljáráshoz való jogától, mivel az Elsőfokú Bíróság nem hallgatta meg előzetesen és így nem tudott válaszolni a Parlament érveire.

Második jogalapjában arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a pártatlanság elvét, mivel a fellebbező által benyújtott két, T-146/04. és T-132/06. sz. kereset – amely alapján az Elsőfokú Bíróság a 2005. december 22-i ítéletet, illetve a 2007. április 24-i végzést meghozta – érdeméről ugyanazon bírói tanács hozott érdemi határozatot. Eközben a fent hivatkozott elvből az következne, hogy ugyanazon bíró nem járhat el – főleg ugyanazon a bírósági fokon – egy olyan ügyben, amely egy korábban már megítélt ügy tényállásával megegyező, vagy megfelelően összefüggő tényeken alapul.

Harmadik jogalapjában a fellebbező fenntartja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen ítélte meg a 2005. december 22-i ítélet hatályát. Mivel a Parlament főtitkára által hozott 2004. február 24-i határozat hatáskör hiánya miatt megsemmisítésre került, a fellebbezőnek gyakorlatilag semmi oka nem volt ezen ítélet ellen fellebbezést benyújtani a Bíróság előtt, mivel az, hogy a bíróság megállapította a főtitkár hatáskörének hiányát, az e hibát tartalmazó határozat nemlétezéséhez vezetett.

Negyedik jogalapjában a fellebbező vitatja azt, hogy az Elsőfokú Bíróság módszeresen figyelmen kívül hagyta a fellebbező által a Parlament főtitkára által hozott 2006. március 22-i határozat megsemmisítésére irányuló érveket. Ez a határozat tulajdonképpen a 2004. április 24-i határozattól elkülönülő új határozatnak minősül, és ezért az Elsőfokú Bíróság köteles lett volna az e határozatot vitató minden – akár anyagi, akár alaki – jogalapot megvizsgálni.

Ötödik jogalapjában a fellebbező azt sérelmezi, hogy az Elsőfokú Bíróság elutasította a vis maiorra vonatkozó jogalap vizsgálatát, miközben a fellebbező erre a jogalpra a 2004. február 24-i határozattal kapcsolatos keresetében nem hivatkozott.

Végül hatodik jogalapjában a fellebbező azt sérelmezi, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a gondos ügyintézés elvét azzal, hogy nevezetesen elutasította a Parlament által 2001. szeptember 6-én elfogadott helyes hivatali magatartási kódexre való hivatkozásokat.

Lunds tingsrätt által 2007. július 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkursen kontra Anders Holmqvist

(C-310/07. sz. ügy)

(2007/C 211/44)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Lunds tingsrätt

Az alapeljárás felei

Felperes: Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkursen

Alperes: Anders Holmqvist

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A legutóbb a 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ módosított, a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 8a. cikke azt mondja-e ki, hogy valamely vállalkozás csak akkor tekinthető valamely tagállamban tevékenységet folytatónak, ha ott fiókteleppel vagy állandó telephellyel rendelkezik?
- 2) Ha az 1. kérdésre nemleges válasz adandó, milyen feltételeknek kell teljesülniük ahhoz, hogy valamely társaságot a tevékenységét több tagállamban folytatónak tekinthessünk?
- 3) Ha a vállalkozás a tevékenységét több tagállamban folytatónak tekintendő, és részére munkavállalója több tagállamban végez munkát, mely szempontok alapján határozható meg a munkavégzés szokásos helye?
- 4) A legutóbb a 2002/74/EK irányelvvel módosított 80/987/EGK irányelv 8a. cikke közvetlen hatállyal rendelkezik-e?

⁽¹⁾ HL L 270., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 261. o.

⁽²⁾ HL L 283., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 217. o.

2007. július 5-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság

(C-311/07. sz. ügy)

(2007/C 211/45)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: B. Stromsky és B. Schima meghatalmazottak)

Alperes: Osztrák Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság – mivel nem írt elő az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának megállapítását, valamint a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő felvételüket szabályozó intézkedések átláthatóságáról szóló, 1988. december 21-i 89/105/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 6. cikke 1. pontjának megfelelő határidőt a gyógyszereknek az Erstattungskodex (térítési kódex) sárga vagy zöld csoportjába való felvételére – nem teljesítette az e rendelkezésből eredő kötelezettségét;
- a Bíróság az Osztrák Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 89/105/EGK irányelv célja többek között a tagállamok által az állami egészségügy gyógyszerkiadásainak ellenőrizhetővé tétele érdekében tett gazdasági jellegű nemzeti intézkedések különbségeinek kiküszöbölése. Ilyenek a nemzeti egészségbiztosítási rendszerek által téríthető termékek körének korlátozására irányuló intézkedések. Az irányelv annak megakadályozására, hogy az ilyen különbségek a Közösségen belüli gyógyszerkereskedelmet akadályozzák, követelményeket állapít meg a termékeknek a nemzeti egészségbiztosítási rendszer gyógyszereinek jegyzékére történő felvételére irányuló eljárásra. Így az irányelv 6. cikkének 1. pontja határidőt állapít meg az ezen ún. pozitív jegyzékbe való felvételtől szóló határozat meghozatalára.

Ausztriában az egészségbiztosítási rendszer gyógyszereinek három csoportja van. A „zöld csoportba” tartoznak azok a gyógyszerek, amelyeknek a biztosító előzetes engedélye nélküli rendelése és térítése orvosi és egészség-közgazdasági szempontból szükséges és indokolt; a „sárga csoportba” tartozó gyógyszerek árát a biztosító előzetes engedélye alapján, indokolt esetben kell megtéríteni; a „piros csoport” pedig azokat a gyógyszereket tartalmazza, amelyek sárga vagy zöld csoportba sorolása iránt kérelmet terjesztettek elő. A piros csoportba tartozó gyógyszer árát a biztosító előzetes engedélye alapján, indokolt esetben kell megtéríteni, ha a gyógyszer nem helyettesíthető sárga vagy zöld csoportba tartozó gyógyszerrel. Valamely gyógyszer sárga vagy zöld csoportba sorolása iránti érvényes kérelem tehát e gyógyszernek a piros csoportba való időleges felvételét eredményezi. Az osztrák szabályozás szerint a piros csoportba tartozó gyógyszerek legfeljebb 24 hónapig tarthatók e csoportban; ha EU-átlagár nem állapítható meg, e határidő 36 hónapra hosszabbodik meg.

E szabályozás nem áll összhangban a 89/105/EGK irányelv 6. cikkének 1. pontjával, mert nem biztosítja, hogy a gyógyszer sárga vagy zöld csoportba való besorolása az irányelv e rendelkezésének megfelelően, azaz 90 vagy 180 napon belül megtörténjen.